

var paa en aarlig Indtægt af 3,000 Kr., straks ved den faste Ansættelse ifølge Bevillingen for 1891—92 have erholdt en aarlig Lønning af 3,000 Kr. hver. Paa denne deres Indtægt, saaledes som den var allerede før den faste Ansættelse, ville de dog efter den hidtil givne Bevilling blive staaende endnu i 10 Aar fra den 1ste April 1891 at regne. Naar det imidlertid betænkes, at Lærerne Seidelin og Aug. Thomsen under den i en Række af Aar paatænkte Forbedring af Bilkarene for deres Lærerstillinger nu have naaet en Alder af henholdsvis 58 og 57 Aar, vil det sikkert erkendes, at det ikke ret vel gaar an at lade dem vente endnu i 10 Aar, inden de i forøget Indtægt mærke en Følge af den dem med velvillig Anerkendelse fra alle Sider tilstaaede faste Ansættelse. Under Hensyn til, at Lærervirkomheden i deskriptiv Geometri har været overdraget Lærer Seidelin fra den 1ste Februar 1862 altsaa til 1ste April 1892 i over 30 Aar, medens Lærer Aug. Thomsen har meddelt Undervisningen i teknisk Remi fra den 1ste Februar 1871 altsaa til 1ste April 1892 i mere end 21 Aar, er der derfor af Lærestiftelsens Direktør fremsat et af Universitetets Rædter anbefalet Forslag om, at de nævnte Læreres Lønninger fra 1ste April 1892 maa blive beregnede efter en Tjenestetid af henholdsvis 15 og 12 Aar, regnede tilbage fra deres Udnævnelse med fast Ansættelse, altsaa henholdsvis efter en Tjenestetid fra 1ste April 1876 og fra 1ste April 1879, saaledes at der i Forhøjelse af ovenangførte Lønninger, for hver af dem 3,000 Kr., tilkommer 1,200 Kr. for Lærer Seidelin og 600 Kr. for Lærer Aug. Thomsen. Den i Overensstemmelse med dette Forslag givne Affattelse af Finanslovsforslagets Tekst maa man indtrængende anbefale til at blive vedtaget.

Det i Finanslovsforslaget for 1891—92, jfr. Anmærkningerne S. 293, fremsatte Forslag om, at de to i Lærestiftelsens nye Bygning indrettede Boliger for Læreren i Fysik og Læreren i Remi tillægges dem som Friholiger, hvilket Forslag bortfalbt under Finanslovsforslagets Behandling i Folketinget, jfr. Rigsdagstidende for 1890—91, Tillæg B., Sp. 921—22, Nr. 91, men atter optoges under dets Behandling i Landstinget, jfr. Rigsdagstidende for 1890—91, Tillæg B., Sp. 2091—92, Nr. 14, har man efter Andragende fra de paagældende Lærere paany optaget, da man vedblivende maa anse det for naturligt, at der for disse Boliger kommer til at gælde de samme Regler som for andre Embedsboliger, navnlig ved Universitetet, saa meget mere som der imellem den polytekniske Lærestiftelse og Universitetet bestaar den ejendommelige Forbindelse, at de to Lærere, for hvem de to omhandlede Boliger ere bestemte i deres Egenkab af Bestyrere af henholdsvis den fysiske Samling og det kemiske Laboratorium ved Lærestiftelsen, ere Universitetsprofessorer i Lighed med alle andre Professorer ved Universitetet og kun som saadanne udøve hin Lærervirkomhed, jfr. Lov af 25de Marts 1871 § 4. Naar det da ikke er i Lærervirkomheden, at der kan findes en Grund til en Særstilling for disse to Professorer i foranstørte Henseende, kunde det næsten synes, at en saadan Grund alene vilde kunne søges i den Omstændighed, at det Apparat, hvis Bestyrelse er overdraget dem, ikke er Universitetets, men kun den polytekniske Lærestiftelsens. Dog vilde en saadan Betragtning for den fysiske Samlings Bedkommende neppe kunne gennemføres. Da nemlig Folketinget, jfr. Rigsdagstidende for 1860 Anhang B., S. 86, havde taget Initiativet til Ophævelse af den da bestaaende „besynderlige“ Mellemregning imellem Universitetet og Lærestiftelsen, hvorefter begge Anstalter gensidig betalte hinanden for Brugen af forskellige Lokaler, Hjælpebidler o. s. v., og Lærestiftelsen derefter ifølge Finansloven for 1863—64, jfr. Anmærkninger til Finanslovsforslaget S. 137—38, blandt andet overtog hele den fysiske Samling mod Erstatning i Kapital af det aarlige Tilskud til denne, som Universitetet indtil da havde udredet, fte dette dog kun saaledes, „at der forbeholdtes de studerende ved Universitetet Adgang til Samlingen paa sædvanlige Bilkkaar, og at der forbeholdtes Universitetet Ret til en forholdsmaessig Del af Samlingen for det iøvrigt ikke sandsynlige Tilfælde, at Samlingen ophæves eller afstilles fra Lærestiftelsen“. Selv om nu den fysiske Samling ikke desto mindre ubetinget skulde kunne paastaaes at være Lærestiftelsens Ejendom, vil det lige fuldt blive ubilligt at forlange Husleje af den Universitetsprofessor, der bestyrer den af begge Anstalter benyttede, men Lærestiftelsen tilhørende, fysiske Samling, og derimod ikke f. Eks. af den Universitetsprofessor, der bestyrer den af begge Anstalter benyttede, men Universitetet tilhørende mineralogiske Samling, ligesom det da ogsaa fra Universitetets Synspunkt maa synes ugrundet at forlange Husleje af den ene Professor i Remi, men ikke af den anden, ihvovet disse to Professorater i øvrigt ere sideordnede. Skulde derfor den Opfattelse fastholdes, at den polytekniske Lærestiftelse bør have en Lejeindtægt af de i dens Bygninger indrettede Boliger for Lærerne i Fysik og Remi — en Opfattelse, som det i øvrigt maa erkendes, at Regeringen selv oprindeligt har givet Anledningen til ved sin Affattelse af det i Rigsdagssamlingen 1875—76 forelagte Lovforslag om en ny Bygning for Lærestiftelsen — synes Universitetslærernes Krav overfor Universitetet